

תת"ע 8027/04/22 - מדינת ישראל נגד מאיר פרידליין

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 8027-04-22 מדינת ישראל נ' מאיר פרידליין
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רייזמן

המאשימה

נגד

מאיר פרידליין

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 29.11.20, הודעת תשלום קנס בגין נהיגה ברכב לא תקין שלא נאסר לשימוש (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 306 לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: " אני ניגשתי למשטרה כמה פעמים ולא קיבלתי צילום של האירוע או משהו דומה. אני סיימתי לעבוד 4 דקות קודם לכן. לא יכול להיות שהגעתי למקום כל כך מהר. אני טוען שלא הייתי שם. לא קיבלתי שום חתימה וגם אין חתימה שלי. אני רוצה לציין, שבכלל לא ידעתי שיש דוח, קיבלתי אס.אמ.אס מהרכז לגביית קנסות. האופנוע שלי בצבע כסוף".

עובר לתחילת הדיון, הציגה התובעת לנאשם את סרטון מצלמת הגוף של העד.

ביום 7.9.22, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל נעים עאמר, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש מסמך שערך וסומן נ/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 29.11.20, בסמוך לשעה 18:20, נהג הנאשם בקטנוע ברמת גן, ברחוב ביאליק, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו ל בית מספר 47, נעצר על ידי עד התביעה לביקורת ונמצא כי הרכב בו נהג אינו תקין- מגן אגזוז שבור ואין אפודה זוהרת.

העד הסביר לנאשם את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: " עבר טסט לא מזמן".

ב-ת/2, ניתן היה לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול הדיון, שורות 5-6, בדגש על זהותו של הנאשם כנהג האופנוע שבנדון.

העד נחקר והשיב כי זיהה את הנאשם על פי תעודת זהות עם תמונה וכי לא הוריד את הרכב מהכביש, כיוון שאין זה בסמכותו.

על פי גרסת הנאשם, הוא כלל לא היה במקום האירוע ולראיה, אין תיעוד מצולם שלו ואין חתימה שלו על הדו"ח. לטענתו, היה בעבודה ויש לו אישור על כך והוא אינו מתגורר באזור וכיוון שיש לו ארבעה ילדים, הוא מסיים לעבוד והולך הביתה בשעת חשיכה. עוד טען הנאשם, כי אין זה סביר שיגיד לעד שהרכב עבר טסט לא מזמן, שכן הטסט היה 4 חודשים לפני כן.

הנאשם נחקר לגבי זהותו של הנהג המצולם ושלל את הטענה כי מדובר בו עצמו וכן, הוסיף שאין זו הקסדה שלו. לשיטתו, מדובר בטעות.

ב-נ/1, תיעד הנאשם את גרסתו לאירוע-הוא עבד בבית, ברחוב מח"ל 14 תל אביב עד השעה 18:14 ולא יכול היה להגיע למקום העבירה בשעה הנקובה, יש סתירה בגרסת המאשימה לגבי זיהויו, האם באמצעות תעודת זהות או רישיון נהיגה עם תמונה והרכב שבנדון מטופל באופן סדיר. עוד צורפו מסמכים שונים.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. מדובר בעבירה שיסודותיה מעטים ופשוטים- נהיגה ברכב מנועי ותקינות הרכב. העד התייחס למסלול נהיגת הנאשם ואף ניתן היה לראות ב-ת/2, כי הוא עוצר אותו וכן, תיעד את הליקויים ברכב.

2. טענת ההגנה המרכזית של הנאשם הייתה כי אין מדובר בו או ברכב שלו, אך טענה זו נשללה מכל וכל באמצעות התיעוד המצולם ממקום העבירה, בו ניתן היה לראות בבירור כי הנהג ברכב שבנדון היה הנאשם עצמו וניסיונו של הנאשם לטעון כי מדובר באדם אחר, מטיל צל כבד על אמינותו של הנאשם. בית המשפט ראה במו עיניו כי מדובר בנאשם עצמו.

3. בנסיבות אלה, אין נפקות לאופן זיהויו של הנאשם, אם באמצעות תעודת זהות ואם באמצעות רישיון נהיגה עם תמונה, שכן, כאמור לעיל, אין ספק בליבי כי הדו"ח נרשם לנאשם עצמו.

4. משקבעתי כי גרסת הנאשם אינה אמינה עלי כלל ועיקר, הרי שגם טענותיו הנוספות כנגד המיוחס לו בכתב האישום, דינן להידחות.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים